

Judicium Zielhuispenning 2015

Utrecht, 4 november 2015

Uitgesproken door dr. Teake M. Pal

Beste collega's,

Het wordt een lange zit vandaag, zeker voor de vergadertijgers onder u. Of dat kijkend naar de inleiding bij het tweede deel van het wetenschappelijk programma voor het bestuur de aanleiding is om de Zielhuispenning in de toekomst niet meer jaarlijks, maar eenmaal per twee jaar uit te reiken, weet ik niet. Wel is zeker dat voor de cursisten de weg naar het goud er zwaarder door wordt. Zeker bij het geringere aantal cursisten, de afgelopen jaren zou je dat een gezonde ontwikkeling kunnen noemen.

De Reinier Zielhuispenning wordt sinds 1987 uitgereikt. Er zijn er dus al bijna 30 winnaars geweest. Hoewel ik zelf al lang deel uit maak van deze commissie, heb ik het complete overzicht niet paraat. Maar ik durf wel te stellen, dat er deze keer onder de genomineerde werkstukken onderwerpen bijzitten, die niet eerder in de prijzen vielen. Dat maakt het werk voor de commissie ook iedere keer weer verrassend.

Door de opleidingen in Amsterdam resp. Nijmegen werden in 2015 in totaal 6 werkstukken voorgedragen waarvan 4 scripties en 2 concept wetenschappelijke artikelen.

De commissie heeft hier eerst naar haar mening de beste drie uit geselecteerd om voor u te laten presenteren. De eerlijkheid gebiedt om meteen te zeggen dat hierover binnen de commissie geen consensus bestond. Een goede reden om u deze keer ook de namen en werkstukken te noemen van de overige drie door de twee opleidingen voorgedragen kandidaten.

- **Audrey Cramers**, die in een goed opgeschreven onderzoek, keek naar de onderliggende factoren, die mogelijk een rol spelen in het succesvol afronden van de onderofficiersopleiding na uitval.
- **Elbert Janssen**, die terecht nieuwsgierig was naar het omgaan van de bedrijfsartsen met het medisch beroepsgeheim in hun rapportages naar de werkgever, maar helaas stuitte op een lage respons in zijn vragenlijstonderzoek.
- **Michiel van der Huls**, die na zijn netjes uitgevoerd onderzoek tot de op zich niet zo verrassende conclusie kwam, dat de VO₂ max geen voorspellende factor is voor het werkvermogen bij de beroepsduikers.

Opmerkelijk dat vier van de zes kandidaten hun vraagstelling gekoppeld hadden aan beroepen met bijzondere functie eisen.

De commissie beoordeelt de genomineerde scripties op een aantal kenmerken zoals: originaliteit en bedrijfsgeneeskundige relevantie van het onderwerp, de kwaliteit van de probleemomschrijving en probleemverheldering, opzet en organisatie van het onderzoek,

analyse en presentatie van de resultaten en *last but not least* de discussie van de bevindingen en de wijze waarop deze in een bedrijfsgeneeskundige context worden geplaatst. Op vrijwel al deze punten scoorden de drie door de commissie geselecteerde scripties duidelijk positief. Dat geldt echter niet voor de discussie met plaatsing van de resultaten in de bedrijfsgeneeskundige context. Dat kwam deze keer naar de mening van de commissie helaas over het algemeen minder goed uit de verf, dan we bij de vorige uitreiking konden vaststellen.

Verder verdient naar onze mening de systematische opbouw van de samenvatting en de discussie zoals die doorgaans gehanteerd wordt bij onderzoeksartikelen aandacht bij de scriptiebegeleiding. Ik neem het oordeel van de commissie over de afzonderlijke scripties nog even kort met u door.

Jan Scheffers verrichtte een nette verzuimanalyse naar een veronderstelde bijzondere risicofactor bij bepaalde functies. Hij was zich daarbij bewust van beperking van zijn onderzoek en in het bijzonder de rol van het healthy worker effect. Verzuim als uitkomstmaat van frequent vliegen is kijkend naar wat je verder aan gezondheidsklachten – en effecten zou mogen verwachten misschien ook wel wat te beperkt.

Inge Tofield- van der Ende voegt een dimensie toe aan cardiovasculair risicomanagement in een keuringssituatie bij het Defensie Helikopter Commando en werkt dit netjes uit aan de hand van een historisch dossieronderzoek. Het kent nog wel wat losse eindjes. Nader onderzoek en analyse deels ook van haar gegevens zal moeten uitwijzen of de voorspelling op groepsniveau ook in de praktijk hanteerbaar is bij afzonderlijke individuen.

Arjen Hoitsma onderzoekt op zorgvuldige en gedegen wijze de samenhang tussen arbeidsparticipatie, kwaliteit van leven en chronische vermoeidheid bij patiënten met terminale nierinsufficiëntie. Je bent geneigd om het een klinisch arbeidsgeneeskundige analyse te noemen, maar dan zou er de vertaling van uitkomsten naar de bedrijfsgeneeskundige praktijk er nog wel aan toegevoegd moeten worden.

Binnen de commissie vond een uitgebreide gedachtewisseling plaats, voordat tot het aanwijzen van de winnaar besloten werd. Tot consensus leidde dit ook nu niet. Uiteindelijk won de eenduidigheid van de vraagstelling en de direct herkenbare relatie met de bedrijfsgeneeskundige praktijk het van het doorwrochte karakter, maar nog niet direct zichtbaar toepasbare van de uitkomsten in de spreekkamer.

De winnaar van de Reinier Zielhuispenning 2015 wordt hiermee:

Inge Tofield- van der Ende

voor haar scriptie:

Goed voorspellen kan afkeuren voorkomen

De commissie wenst haar geluk en hoopt dat zij het niet laat bij deze ene analyse maar in staat zal zijn om in het door haar voorgestelde vervolgonderzoek te laten zien dat keuren toch ook wel eens meer kan zijn dan de tombola van de aanstellingskeuring bij een eerdere winnaar van deze penning.